

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 4. De conditionibus perfectæ mortificationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAP. IV.

De conditionibus perfecta Mortificationis.

Mortificatio, ut sit perfecta, debet esse: totalis, continua, hilaris, de vota & perseverans. Primò, totalis, quæ complectatur totum hominem, nec ullam in homine relinquit partem in mortificandam. Et hic erat sensus Apostoli, quando dicebat: *Mortificationem IESU in corpore nostro circumferentes.* Unde quaque mortificatione tingendi & circumdandi sumus, à dextris & à sinistris, ab imo ad summum usque. Si quæ pars relinquatur immortificata; si quis affectus dominetur inordinatus, sufficiens est ad turbandam totam pacem animæ: ut *Rimora mentis*, ait S. Gregorius, nam retardat & impedit progressum animæ in via spiritus. Parvi momenti res esse videtur, ait S. Chrysostomus: *Calceare calcem pede majorem*, nihilominus tibi obstaculo erit in intellectu & progressu: *Sed non tolerabis, te enim ad gradum impedit: sic domus necessitate major ad cælos transitum impedit.* Et ut assequar hanc primam mortificationis conditionem, secundam, ut sit continua, acquirere satage.

Secundò, mortificatio, ut sit perfecta, debet esse continua. Audi Apostolum: *Mortificationem Iesu semper in corpore nostro circumferentes.* Semper nobis incumbit mortificatio, quia semper sumus in conflictu, semper impetitur à nostris inimicis, nunquam propterea deponenda sunt mortificationis arma. Et ut eò melius capias, quæ ratione id faciendum sit, adverte, duas mortificationis dantispecies: Una est negativa, quæ prohibet omnem inordinationem affectuum & passionum: & hæc exercenda est *semper, & ad semper*: etenim semper nobis recte operandum est, nunquam permittendus aliquis actus malus & inordinatus. Sic etiam mortificatio debet esse continua circa consolationes & commoditates corporales: excludendo omnes, solum admittendo

K 3

neces

OVSII
DE RET
O V

**S. Herm.
Surius.**

necessariam pro sustentaculo vita. Legitur de
Hermannò, quod fugerit omnem diligenti-
superfluitatem in commoditate corporis, nec
quàm admiserit consolationem: & cum ab
peteretur causa, diei solebat: *Iesus prohibuit,*
permittit: prohibuit verbo, non permittit exemplo.
optima regula: fugere & abhorriere omni-
tamepra, veluti ea fugit & abhorruit Chri-
luti docuit ea esse fugienda & abhorrenda. Alia
tificationis species est positiva, qua fit per
carnis afflictivas, & hæc exercenda est *prohibet*
juxta vires & directionem Patrum spiritualium.
pra dictum est. Unde pro praesertim omni cura
observabis. Primum est, habeas poenitentias
secundum dictum modum determinatas. Secun-
adfit quoque mortificatio & poenitentia interna
tjarum, passionum & sensuum, quæ est pars
tionis externæ, semper & omni tempore. Te-
promptus sis & paratus ad suscipiendas quales
mortificationes, quæcunque foris tibi obve-
tando, verum esse, illas, utpotè prædestinatio-
media, venire è manu Dei: *Omne, quod appropinquaverit,*

Eccles. 2. 4.

Hugo.

Balth.

Alvar.

fuerit, accipe, consulti tibi Spiritus sancti: ubi
Hugo: *Si ad versus tuas medicamentum: si pro prospero
ficium: & pro utroque debes Deo gratias agere.*
sunt mortificationis fontes, solebat dicere quoniam
gnæ sanctitatis Pater è societate Jesu, & omnes
nati sunt primo fonti, ac prima cause, quæ est
primus, tempus, secundum vicissitudines frigoris & caloris
secundus, mundus, secundum contradiçiones & tenta-
tiones: tertius, Corpus, per infirmitatem, famem
quartus, Proximus, per morum diversitatem: quintus
Spiritus, per ariditatem & desolationem.

Et quando hæc mortificationes nobis adve-
suscipienda & acceptanda sunt: nec modo subire
& lætanter, veluti dona & gratia è manu Dei
terque standum est in illis generosorum infortu-
nec unquam fuga capiendâ est. Hæc est causa
S. Cathar. S. Catharina, cur pauci proficiant in perfectione
quod non acceptent, sed fugiant mortificationes

Dei procedentes. Quare in praxi, quamprimùm tibi obveni aliqua mortificatio, de taligratiâ gratias age Domino, & in Divino ejus conspectu tanto favore agnosce te indignum, amplexare tribulationem istam veluti pretiosam & Divinam. Verum, ut modo jam dicto continua sit mortificatio.

Tertio, hilaris sit, necesse est, curando, ut in eâdem perseveredâ sentias gaudium quoddam Beatitudinis, si non in voluntate, ad minus in intellectu, per considerationem summi boni, quod per eam acquiritur. Idem est motus, docet S. Thomas, *medij & finis*. S. Tho. 1. 2. igitur eadem cordis plenitudine, *ex toto corde*, ex totâ q. 12. a. 4. animâ: eodem jubilo & consolatione, quâ contem- plamur finem gloriæ, considerandum est medium mortificationis: *Omne gaudium existimate fratres*, quando, *Jacobi ep.* nempe, variis affl. stabimur tentationibus & mortifica- 1. c. tionibus. Et si mortificatio continet *omne gaudium*, abs dubio continebit *omne bonum*, ac proinde nostrâ erit beatitudo in terris, juxta oraculum Christi: *Beati, qui lugent: Beati, qui persecutiones patiuntur*. Matth. 5. Verùm hæc lætitia & hilaritas conjuncta esse debet cum devotione, propterea:

Quarto, devota debet esse mortificatio, munita continua memoria Passionis Christi, & Mariæ Virginis juxta crucem stantis, uti supra dictum est, & cum hac obtinebitur.

Quinta & ultima proprietas mortificationis, quæ est, ut sit perseverans usque ad mortem. Audi Ber- S. Bern. nardum: *Quid prodest Christum sequi, si non con- epis. 254. tingat consequi? Idem Paulus agebat: sic currite, ut comprehendatis. Ibi Christiane fige tui cursus metam, ubi Christus posuit suam. Factus est, inquit, obediens usque ad mortem. Quantumlibet ergo cucurreris, si usque ad mortem non perveneris, bravium non apprehendes. Bravium Christus est. In Christianis, ait Epist. 19. ad Hieronymus, non quaruntur initia, sed finis: non Cor. sufficit vivere, sed oportet vivere & mori in cruce. Hæc sit fors nostra, hæreditas nostra, consolatio nostra. Neminem audiamus, fratres, consulit S. Bernardus,*

non

OVST
IDEST
MIST
OV

Serm. 1. de
Pasch.

non carnem & sanguinem, non spiritum quantum
sum à cruce suadentem. Perfirmus in cruce
mur in cruce: deponamur aliorum manibus, in
levitate. Caput nostrum deponere viti iusti,
dignatione sua Angeli sancti deponant. Sicut
erimus, nos fore transituros à Cruce ad
à mortificatione momentanea ad consolationem
æternam, à morte ad vitam, quam nobis
concedat DEUS.
Amen.

DEO Laus honor & gloria.

Finis primæ partis.

